

“హలో! ప్రసాద్ గారు ఉన్నారాండీ?” ఫోన్ లో అవతలి వ్యక్తి ప్రశ్నించినప్పుడు ‘లేరండీ! ఆఫీసుకెళ్లారు’ అని నా శ్రీమతి జవాబిచ్చినప్పుడు- వెంటనే ఆ వ్యక్తి-

“ఆయనకు కంగ్రాచ్యులేషన్స్ చెప్పండి. మా హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కంపెనీ నిర్వహించిన డ్రాలో ప్రసాద్ గారు గిఫ్ట్ హేంపర్ గెల్చుకున్నారు. కాబట్టి రెండు రోజుల్లో మా ఆఫీసుకు వచ్చి గిఫ్ట్ హేంపర్ ని తీసుకెళ్లమని చెప్పండి. మా అడ్రస్ స్ట్రీట్ నెం. 8, ఖైరతాబాద్, హైదరాబాద్” అని చెబుతున్నప్పుడే శ్రీమతి ఊహ రోకాల్లో విహరించసాగింది.

సాయంత్రం నా రాక కోసం క్యూ కళ్లతో ఎదురుచూడసాగింది.

ఇక ఇంట్లో ప్రవేశించకుండానే గుమ్మం దగ్గర ఆపేసి- “ఏమండోయ్! మీకే గుడ్ న్యూస్. అదే

చేసుకోమని అడ్రసు ఇచ్చారు కాబట్టి రేపు మీరు ఆఫీసుకు సెలవు పెట్టండి. ఆ గిఫ్ట్ ఏమిటో చూశాలని నా మనసు తహతహలాడుతోంది” అని ప్రాధేయపడుతున్నట్టుగా కోరగానే అందుకు

గిఫ్ట్ హేంపర్

మిటో ఊహించండి చూద్దాం అని అడిగింది. నేను ఉలిక్కిపడ్డట్టుగా అంది “కొంపదీసి మళ్లీ...” అని కూనిరాగాలు తీస్తుంటే బుంగ్ మూతి పెట్టి “అదేం కాదులే డీ” అని సిగ్గుతో తల వంచుకుని చెప్పింది.

“ఆ గుడ్ న్యూస్ ఏమిటో ఊహించలేనుగానీ నువ్వే చెప్పేయ్ డార్లింగ్” అని ప్రాధేయపడ్డాను.

వెంటనే శ్రీమతిగారు అందుకు సవరించుకుని- “మీరు ఓ కంపెనీ నిర్వహించిన లక్ష్మీ డ్రాలో గిఫ్ట్ హేంపర్ గెల్చుకున్నారు. పోనీ ఆ కంపెనీ పేరేమిటో చెప్పుకోండి చూద్దాం” అని చివర్లో మరో సవాల్ విసిరింది.

ఎంత ఆలోచించినా సరే కంపెనీ ఏమిటో ఊహించడానికి నా దగ్గర ఎలాంటి లక్ష్మీ కూపన్నూ లేకపోవడంతో ఊహించడానికి సాధ్యపడలేదు.

ఆడదాని నోట్ల నువ్వుగింజ దాగదన్నట్టుగా శ్రీమతికి పొంగుకొస్తున్న ఆ దాన్ని ఆపుకోలేక “హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కంపెనీ నిర్వహించిన డ్రాలో మీరు గిఫ్ట్ హేంపర్ గెల్చుకున్నావని వాళ్లే ఫోన్ చేసి చెప్పారు” అని తనే చెప్పినప్పుడు అంతకు ముందెన్నడూ ఆ కంపెనీ గురించిన నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

వెంటనే శ్రీమతి నా గుండ్లపై వాలి “రేపు ఉదయం వాళ్ల ఆఫీసుకి వచ్చి గిఫ్ట్ హేంపర్ కలెక్ట్

కొనున్నాను. అసలీ హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కంపెనీ పేరే పుడూ వినలేదే? అలాంటిది వాళ్లు నాకు బహుమతిని ప్రకటించడమేమిటబ్బా? అసలు వాళ్లకి నా ఫోన్ నెంబరు, అడ్రసు ఎలా తెల్సిందంటావా?” అన్న సందేహాన్ని శ్రీమతి దగ్గర వ్యక్తపరిచాను.

“ఎలాగోలా మన అడ్రసు తెల్సిందిలెండి. ఆయనా గిఫ్ట్ ఏదో ఇస్తాం అంటుంటే వద్దంటారేమిటి? ఇలాగైతే మీతో ఈ సంసారాన్ని లాగినట్టే! గోచోగా వాళ్లించిన గిఫ్ట్ ని తీసుకుని వచ్చేయడమే మన పని” సలహా ఇచ్చింది.

మర్నాడు ఉదయం ఇద్దరం కలిసి హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కంపెనీ అడ్రసు వెతుక్కుంటూ వెళ్లగానే ఆ కంపెనీ మేనేజర్ సాదరంగా లేచి నిలబడి నవ్వుతూ లోపలికి ఆహ్వానించాడు. ఆయన వెంటనే కాలింగ్ బెల్ నొక్కి ఆఫీస్ బాయ్ ని పిలిచి- “నిన్న మనం నిర్వహించిన కంప్యూటర్ డ్రాలో వీరికి వచ్చిన గిఫ్ట్ హేంపర్ పత్రా” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ తరువాత మేనేజర్ మావైపు తిరిగి- “మేం ఎవరో మీకు తెలీదు. అలాంటిది మా కంపెనీ నిర్వహించిన డ్రాలో మీకెలా బహుమతి వచ్చిందన్న సందేహం మీకు రావచ్చు. మేం టెలిఫోన్

డైరెక్టర్ల నుంచి ఆల్పాబెటికల్ ఆర్డర్ లో కానీ మంచి టెలిఫోన్ నెంబర్స్ తీసుకుని లక్ష్మీ డ్రాలో తీయగా అందులో మీకు ప్రయిజ్ వచ్చింది అంటూ అడగకుండానే సందేహాన్ని తీర్చాడు.

“థాంక్యూ సార్” అని కృతజ్ఞతలు తెలియజేశాను భారంగా.

శ్రీమతి కళ్లు గిఫ్ట్ హేంపర్ కోసం ఆత్రుతగా ఎదురుచూడడాన్ని గమనించాను.

ఇంతలో మేనేజర్ నవ్వుతూ- “ఆఫీస్ బాయ్ గిఫ్ట్ హేంపర్ తెచ్చేలోపల మీరు మా హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కంపెనీ గురించి చెప్పాల్సిన బాధ్యత నాకుంది. మా కంపెనీ వారు తిరుపతి, పుట్టపర్తి, పిర్డిలాంటి పుణ్యక్షేత్రాల్లోనే కాకుండా ఊటీ, కొడైకనల్, మైసూర్, జైపూర్ లాంటి అనేక చోట్ల మా హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ కలిగి ఉన్నాయి. వాటి వివరాలన్నీ ఈ పాంప్లెట్ లో ఉన్నాయి” అంటూ ఓ పాంప్లెట్ అందించాడు.

గిఫ్ట్ హేంపర్ పై ఉన్న ఆశతో ఎంతో ఆసక్తిగా ఉన్నట్టుగా ఆ పాంప్లెట్ లోని వివరాలి (శ్రద్ధగా మనసులో చదవసాగాను.

హాల్ వుడ్ రిసార్ట్ మేనేజర్ టై సవరించుకుంటూ “మా పాలసీ వెరీ సింపుల్ సార్. రెండు సంవత్సరాల్లో డెబ్బయ్ ఐదు వేలు కట్టి శాశ్వత సభ్యత్వం పొందినప్పుడు ఆయా ప్రాంతాల్లో సంవత్సరానికి వారం రోజులపాటు మీరు మీ కుటుంబ సభ్యులతో మా రిసార్ట్ లో ఉండవచ్చు. ముందుగా మీరు రెండు వేలు కట్టి మీ పేరుని రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుకోవచ్చు” అంటూ అసలు పాయింట్ కి వచ్చేశాడు.

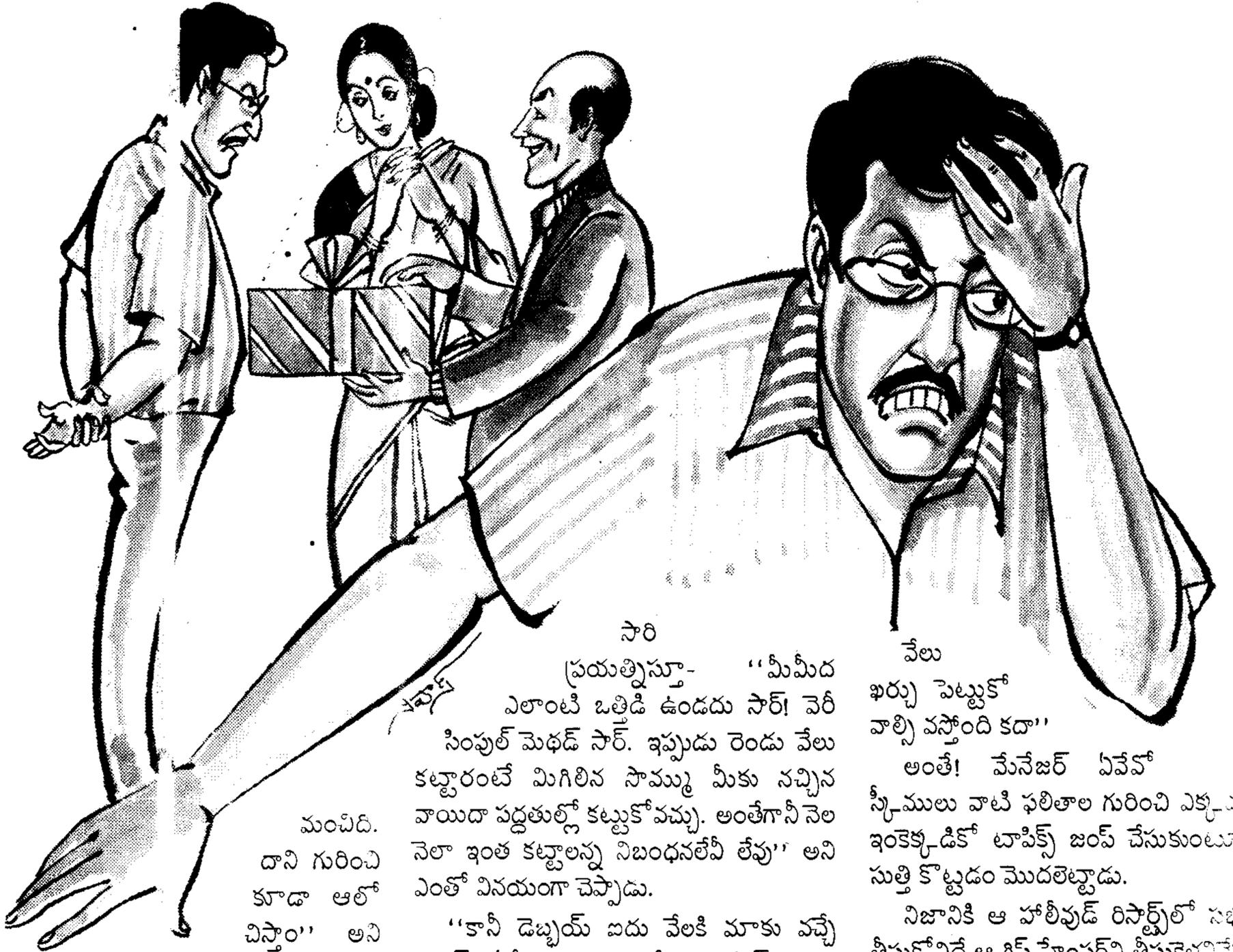
అప్పటికి ఇంకా గిఫ్ట్ హేంపర్ రాకపోవడంతో చొరవ తీసుకుంటున్నట్టుగా నటిస్తూ- “ఒకవేళ మేం మీరిచ్చిన ఆఫర్ అంటే ఏ ఏడాదయినా వారం రోజులపాటు రిసార్ట్ ని ఉపయోగించుకోకపోతే దానికి బదులుగా మీ కంపెనీ మాకేం ఇస్తుంది?” అని సందేహాన్ని వ్యక్తపరిచాను.

“అఫ్ కోర్స్! మీ సభ్యత్వం పాతిక సంవత్సరాల దాకా వుంటుంది. ఆ తర్వాత సంవత్సరం వెళ్లొచ్చు” అంటూ పాయింట్ దాటవేశాడు మేనేజర్.

“ఒక వేళ ఉపయోగించుకోకపోతే డబ్బు రూపంలో ఎన్ క్యాష్ చేసుకునే ఆస్కారం ఏమైనా ఉంటే ఎంత ఇస్తారు?” అన్న సందేహాన్ని మళ్లీ వ్యక్తపరిచాను.

నిజానికి ఆ క్షణంలో మేనేజర్ ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేదు.

మేనేజర్ కాసేపటికి తేరుకుని- “అఫ్ కోర్స్! ఆ విషయం గురించి మా కంపెనీ ఇంకా ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకోలేదు. మీ సలహా కూడా చాలా

చాడు.

“ప్రతి సంవత్సరం తిరుపతి వెళ్లలేం కదా! సాధారణంగా మనవాళ్ళ సెలవులు ఇస్తే బంధువుల ఇళ్లకి వెళ్లడానికి యత్నిస్తుంటారు. ఇలా టూర్ వెళ్లే అలవాటు చాలా తక్కువ” అని సలహా ఇచ్చాను.

“అఫ్ కోర్స్! మీరు దాంట్లో నిజం లేకపోలేదు. చాలామంది అలా టూర్ ఎందుకెళ్లరంటే టూర్లో కనీస సౌకర్యాలు అవ్వాలి సరిగ్గా ఉండవుగా బట్టి. కానీ రిసార్ట్ల వ్యాక మనవాళ్ల ఆలోచనా దృక్పథం చాలా మారింది” అని వివరించాడు మేనేజర్.

ఇంతలో ఆఫీస్ బామ్ రెండు చేతులతో బ్రీఫ్ కేస్ అంత ప్యాకింగ్ తో మేనేజర్ బల్లమీద మా ముందు పెట్టాడు.

ఆ ప్యాకింగ్ని చూసి శ్రీమతి కళ్లు ‘జేగేల్’ మని మెరిశాయి.

ప్యాకింగ్ కావడం వల్ల అందులో ఉన్న గిఫ్ట్ ఏమిట్టో ఊహించడానికి చాలా కష్టంగా ఉంది.

ఎదుటి వాళ్ల బహిష్కరణలమీద వ్యాపారం చేయడమే లక్ష్యంగా బట్టుకున్న మేనేజర్ మరో

సారి ప్రయత్నిస్తూ- “మీమీద ఎలాంటి ఒత్తిడి ఉండదు సార్! వెరీ సింపుల్ మెథడ్ సార్. ఇప్పుడు రెండు వేలు కట్టారంటే మిగిలిన సొమ్ము మీకు నచ్చిన వాయిదా పద్ధతుల్లో కట్టుకోవచ్చు. అంతేగానీ నెల నెలా ఇంత కట్టాలన్న నిబంధనలేవీ లేవు” అని ఎంతో వినయంగా చెప్పాడు.

“కానీ డెబ్బయ్ ఐదు వేలకి మాకు వచ్చే రిటర్న్స్ ఏమీ కనబడడం లేదు కదాసార్!” అని సందేహాన్ని అతని ముందుంచాను.

“భలేవారే సార్! రిటర్న్స్ రావడానికేం ఉందని? ఉదాహరణకి మీ డెబ్బయ్ ఐదు వేల రూపాయల్నే ఏ జాతీయ బాంకులో సంవత్సరం కాలానికి డిపాజిట్ చేసినా ఎంత వస్తుందని? మూడు వేల రెండొందలు. అదే పోస్టాఫీసులో అయితే ఏడు వేల మూడొందలు రావచ్చు. అంత కంటే ఎక్కువ వడ్డీ ఇంకెక్కడా రాదు. ఇంతకంటే ఎక్కువ వడ్డీ ఇచ్చేది ఏదైనా ఉందంటే కృషి బ్యాంక్ లాంటిదేగానీ మరొకటి కాదు. పోనీ ఎక్కడ పెడితే ఇంతకంటే షేర్ రిటర్న్స్ వస్తాయో మీరే చెప్పండి? కానీ రిసార్ట్ల మేం బయటవాళ్లకి అద్దెకిచ్చినప్పుడు రోజుకి రెండు వేలు వసూలు చేస్తాం. దాని ప్రకారం మీరు పద్నాలుగు వేల రూపాయల ఆదాయాన్ని పొందుతున్నట్టేగా” అని ఎంతో ఉద్వేగంతో చెప్పాడు మేనేజర్.

“మీరన్న దాంట్లో నిజం లేకపోలేదు. డెబ్బయ్ ఐదు వేలు కట్టి మీ దాంట్లో సభ్యత్వం తీసుకున్న పాపానికి ప్రతి ఏడాది మరో పాతక

వేలు ఖర్చు పెట్టుకోవాల్సి వస్తోంది కదా”

అంతే! మేనేజర్ ఏవేవో స్కీములు వాటి ఫలితాల గురించి ఎక్కడెక్కడో ఇంకెక్కడికో లాపిక్స్ జంప్ చేసుకుంటూ నీరసై కొట్టడం మొదలెట్టాడు.

నిజానికి ఆ హాల్పుడ్ రిసార్ట్లో సభ్యత్వం తీసుకోనిదే ఆ గిఫ్ట్ హింపర్ని తీసుకెళ్లనిచ్చేట్టుగా కనబడలేదు ఆ మేనేజర్.

శ్రీమతి కళ్లలో కన్నీళ్లు కనబడ్డాయి.

ఆమెను సంతోషపెట్టడం కోసం రెండు వేలు కట్టి హాల్పుడ్ రిసార్ట్లో సభ్యత్వం తీసుకోక తప్పలేదు.

నిజానికి రెండు వేలు కట్టి ఆ గిఫ్ట్ హింపర్ పేరుతో ఆ ఐటమ్ని కొనుక్కున్నట్టుయింది.

ఆ గిఫ్ట్ హింపర్ని తీసుకుని ఆలోచిస్తూ ఎక్కడానే మా ఆవిడ ఆత్రుతగా ఆ ప్యాకింగ్ నిప్ప నిర్ధారతపోయింది.

అందులో ‘వాలెక్ల్యాక్’ అందంగా ప్యాక్ చేసి ఇచ్చారు.

వంద రూపాయల వాలెక్ల్యాక్ కోసం రెండు వేలు కట్టి హాల్పుడ్ రిసార్ట్లో మెంబర్ కావడం అంటే భవిష్యత్తులో డెబ్బయ్ ఐదు వేలు కట్టడానికి కమిట్ కావడం లేదా రెండు వేల రూపాయలకి వంద రూపాయల వాలెక్ల్యాక్ కొనుక్కువడం చూస్తుంటే నిజానికిది గిఫ్ట్ హింపర్ కాదు గిఫ్ట్ హింపర్ (సుత్తి) లాగా కనిపించింది.

మద్దూరి మణి ప్రసాద్

